

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator											א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	חגיגה-אין דורשין
השתא דנפקא ליה מלמקצה השמים ועד קצה השמים, למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ למה לי?																										יב.
כדרכי אלעזר.																										יב.
אדם הראשון מן הארץ עד לרקייע, שנאמר למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ, וכיון שסרה - הניח הקדוש ברוך הוא ידיו עליו ומיעטו, שנאמר (תהלים קל"ט) אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה. אדם הראשון - מסוף העולם ועד סופו היה, שנאמר למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים. כיון שסרה - הניח הקדוש ברוך הוא ידיו עליו ומיעטו, שנאמר ותשת עלי כפכה.																										יב.
אי הכי קשו קראי אהדד?																										יב.
אידי ואידי חד שיעורא הוא.																										יב.
עשרה דברים נבראו ביום ראשון, ואלו הן: שמים וארץ, תהו ובהו, אור וחשך, רוח ומים, מדת יום ומדת לילה.																										יב.
שמים וארץ - דכתיב (בראשית א') בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ,																										יב.
תהו ובהו - דכתיב (בראשית א') והארץ היתה תהו ובהו,																										יב.
אור וחשך, חשך דכתיב (בראשית א') וחשך על פני תהום, אור - דכתיב (בראשית א') ויאמר אלהים יהי אור.																										יב.
רוח ומים - דכתיב (בראשית א') ורוח אלהים מרחפת על פני המים.																										יב.
מדת יום ומדת לילה - דכתיב (בראשית א') ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.																										יב.
תהו - קו ירוק שמקיף את כל העולם כולו, שממנו יצא חשך. שנאמר (תהלים י"ח) ישת חשך סתרו סביבותיו, בהו - אלו אבנים המפולמות המשוקעות בתהום, שמהן יוצאין מים, שנאמר (ישעיהו ל"ד) ונטה עליה קו תהו ואבני בהו.																										יב.
ואור ביום ראשון איברי? והכתיב ויתן אתם אלהים ברקיע השמים וכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי?																										יב.
כדרכי אלעזר.																										יב.
אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון - אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו, כיון שנסתכל הקדוש ברוך הוא בדור המבול ובדור הפלגה וראה שמעשיהם מקולקלים - עמד וגנזו מהן, שנאמר (איוב ל"ח) וימנע מרשעים אורם.																										יב.
ולמי גנזו - לצדיקים לעתיד לבא שנאמר וירא אלהים את האור כי טוב, ואין טוב אלא צדיק, שנאמר (ישעיהו ג') אמרו צדיק כי טוב. כיון שראה אור שגנזו לצדיקים שמח, שנאמר (משלי י"ג) אור צדיקים ישמח.																										יב.
אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון אדם צופה ומביט בו מסוף העולם ועד סופו, דברי רבי יעקב.																										יב.
הן הן מאורות שנבראו ביום ראשון ולא נתלו עד יום רביעי.																										יב.
בעשרה דברים נברא העולם: בחכמה, ובתבונה, ובדעת, ובכח, ובגבורה, בצדק, ובמשפט, בחסד, וברחמים.																										יב.
בחכמה ובתבונה - דכתיב (משלי ג') ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה.																										יב.
בדעת - דכתיב (משלי ג') בדעתו תהומות נבקעו																										יב.
בכח וגבורה - דכתיב (תהלים ס"ה) מכין הרים בכחו נאזר בגבורה																										יב.
בגבורה - דכתיב (איוב כ"ו) עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו																										יב.
בצדק ומשפט - דכתיב (תהלים פ"ט) צדק ומשפט מכון כסאך																										יב.
בחסד ורחמים - דכתיב (תהלים כ"ה) זכר רחמיך ה' וחסידיך כי מעולם המה																										יב.
בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם היה מרחיב והולך כשתי פקעיות של שתי, עד שגער בו הקדוש ברוך הוא והעמידו, שנאמר עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו.																										יב.
מאי דכתיב (בראשית ל"ה) אני אל שדי אני הוא שאמרתי לעולם די.																										יב.
בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את הים היה מרחיב והולך, עד שגער בו הקדוש ברוך הוא ויכשו, שנאמר (נחום א') גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריבו.																										יב.
שמים נבראו תחלה ואחר כך נבראת הארץ, שנאמר (בראשית ב') בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ.																										יב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מקרא-key	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ארץ נבראת תחלה ואחר כך שמים, שנאמר ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים.	ובית הלל:									◆	■	◇
לדבריהם, אדם בונה עלייה ואחר כך בונה בית? שנאמר (עמוס ט') הבונה בשמים מעלותיו ואגדתו על ארץ יסדה.	אמר להם בית הלל לבית שמאי:									■		
לדבריהם אדם עושה שרפרף ואחר כך עושה כסא? שנאמר (ישעיהו ס"ו) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי.	אמר להם בית שמאי לבית הלל:									■		
זה וזה כאחת נבראו, שנאמר (ישעיהו מ"ח) אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו.	וחכמים אומרים:									◆	■	◇
ואידך - מאי יחדו - דלא משתלפי מהדדי.										■		
קשו קראי אהדדי:										ז		
כשנבראו - ברא שמים ואחר כך ברא הארץ, וכשנטה - נטה הארץ ואחר כך נטה שמים.	ריש לקיש:									!		◇
מאי שמים?											^	◇
ששם מים.	רבי יוסי בר חנינא:									!		◇
אש ומים. מלמד שהביאן הקדוש ברוך הוא וטרפן זה בזה, ועשה מהן רקיע.	במתניתא תנא:									!		◇
שאל רבי ישמעאל את רבי עקיבא כשהיו מהלכין בדרך, אמר ליה: אתה ששימשת את נחום איש גם זו עשרים ושתים שנה שהיה דורש כל אחין שבחורה, את השמים ואת הארץ מה היה דורש בהן?	[שאל רבי ישמעאל את רבי עקיבא]										^	◇
אילו נאמר שמים וארץ הייתי אומר: שמים - שמו של הקדוש ברוך הוא, עכשיו שנאמר את השמים ואת הארץ. שמים - שמים ממש, ארץ - ארץ ממש	אמר ליה: [ר"ע]									!		◇
את הארץ למה לי - להקדים שמים לארץ.	[ר"ע]									!		◇
והארץ היתה תהו ובהו מכדי בשמים אתחיל ברישא, מאי שנא דקא חשיב מעשה ארץ?											^	◇
משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: השכימו ומצא נשים ואנשים, למי משבח - למי שאין דרכו להשכים והשכים.	תנא דבי רבי ישמעאל:									!		◇
אוי להם לבריות שרואות - ואינן יודעות מה רואות, עומדות - ואין יודעות על מה הן עומדות.	תנא, רבי יוסי:									◆	■	◇
הארץ על מה עומדת - על העמודים, שנאמר (איוב ט') המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון.										■		
עמודים - על המים, שנאמר (תהלים קל"ו) לרקע הארץ על המים										■		
מים - על ההרים, שנאמר (תהלים ק"ד) על הרים יעמדו מים										■		
הרים - ברוח, שנאמר (עמוס ד') כי הנה יוצר הרים וברא רוח										■		
רוח בסערה, שנאמר (תהלים קמ"ח) רוח סערה עשה דברו										■		
סערה תלויה בזרועו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר (דברים ל"ג) ומתחת זרעת עולם.										■		◇
על שנים עשר עמודים עומדת, שנאמר (דברים ל"ב) יצב גבלת עמים למספר בני ישראל.	וחכמים אומרים:									◆	■	◇
שבעה עמודים, שנאמר (משלי ט') חצבה עמודיה שבעה.	ויש אומרים:									◆	■	◇
על עמוד אחד, וצדיק שמו, שנאמר (משלי י') וצדיק יסוד עולם.	רבי אלעזר בן שמעון:									◆	■	◇
שני רקיעים הן, שנאמר: (דברים י') הן לה אלהיך השמים ושמי השמים.	רבי יהודה:									◆	■	◇
שבעה, ואלו הן: וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות.	ריש לקיש:									◆	■	◇
וילון - אינו משמש כלום, אלא נכנס שחרית ויוצא ערבית, ומחדש בכל יום מעשה בראשית, שנאמר (ישעיהו מ') הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת.										■		◇
רקיע - שבו חמה ולבנה כוכבים ומזלות קבועין, שנאמר (בראשית א') ויתן אתם אלהים ברקיע השמים.										■		◇
שחקים - שבו רחיים עומדות וטוחנות מן הצדיקים לעתיד לבא, שנאמר (תהלים ע"ח) ויצו שחקים ממעל ודלתו שמים פתח וימטר עליהם מן לאכל וגו'.										■		◇
זבול - שבו ירושלים ובית המקדש, ומזבח בנוי, ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן, שנאמר (מלכים א' ח') בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים.										■		◇

